

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg skal ikke gøre bemærkninger om forhistorisk tid og Venstres økonomiske politik, men udelukkende komme ind på det, statsministeren var inde på om ret og pligt, for det er jo et udtryk, som jeg ved er meget yndet af statsministeren. Han siger det ret tit.

Jeg synes også, at der er ræson i det, og at det er fornuftigt nok at snakke om rettigheder og pligter. Det er ingen uenig i. Men har man ikke det i det nuværende system? Det danske arbejdsmarkedssystem er jo bygget op omkring det med rettigheder og pligter.

Så vil jeg sige, at det med rettigheder og pligter jo er et forhold, der går begge veje. Når statsministeren så siger, at der bliver tale om kvalitetstilbud i det nye system, vil jeg godt alligevel sætte spørgsmålstegn ved det. Det arbejdsmarked, man vil bygge op, er det virkelig et kvalitetsarbejdsmarked?

Forleden dag var statsministeren i fjernsynet, hvor han blev interviewet af Bent Stuckert, som jeg egentlig synes stillede et meget relevant spørgsmål. Man får at vide, at det jo kunne være, at en arbejdsløs får et job sammen med en hjemmehjælper et eller andet sted, og så kom det meget relevante spørgsmål: det at være hjemmehjælper, er det ikke noget, der kræver, at man har en vis uddannelse? Hvorfor skal det være denne form for arbejde, der skal ind på hjemmehjælperområdet? Hvorfor skal det ikke være ordinære job, når man skal ud og hjælpe ældre mennesker?

Så siger statsministeren: Jo, men man kan godt forestille sig, at vedkommende kommer ind som føl og hjælper den pågældende hjemmehjælper.

Hvis nu der f.eks. er tale om en smed, der har arbejdet på et skibsværft gennem 10, 15, 20 år. Der kan være tale om andre, der har arbejdet i industrien. Der kan være kvinder, der har arbejdet på fabrik en 10-15 år. Vil det for dem være et kvalitetstilbud, at de skal ud at være føl for en hjemmehjælper, som måske er yngre end dem selv, og som har mindre erfaring end dem selv?

Det er som om, man har en forestilling om, at de arbejdsløse sådan nærmest er nogle sociale tilfælde, som man skal hjælpe i gang, men der er jo tale om mennesker, der har fuld arbejdsevne, og de ønsker ikke aktivering. De ønsker ikke at være føl. De ønsker at have et rigtigt job, og det er det, der er vores pointe. Den pligt, der ligger fra samfundets side, er jo netop, at man giver et

tilbud om et ordentligt job, og det vil jeg påpege over for statsministeren at der ikke er tale om her.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil svare statsministeren på spørgsmålet om Enhedslistens forhold til rettigheder og pligter.

Selvfølgelig skal der være både rettigheder og pligter. Vi synes faktisk, der skal være to pligter for én rettighed. Der skal være pligten til at betale sin forsikring i sin a-kasse, og så skal der være pligten til at tage arbejdet, som er til rådighed. De to pligter skal der være. Og opfylder man de to pligter, så skal man have én rettighed, nemlig rettigheden til at få arbejdsløshedsunderstøttelse.

Det, vi ikke kan forstå, er, hvorfor den rettighed ikke skal gælde for alle, som opfylder begge pligter. Regeringen fremsætter et forslag, hvor man deler folk op i A- og B-mennesker:

A-mennesker, der opfylder en ganske bestemt slags pligter, B-mennesker, der opfylder de samme pligter. Men de har forskellige rettigheder. Det synes vi ikke er rimeligt.

Så til spørgsmålet om Brian. Nu havde han arbejdet knap 2 år i mit eksempel, så det gør jo sagen lidt anderledes. Men statsministeren siger, at Brian jo ikke bliver hjulpet ved, at vi ophæver adgangs begrænsningerne til de videregående uddannelser. Men det er en kendsgerning, at der er en gøgeungeeffekt, en omvendt gøgeungeeffekt, nemlig den, der består i, at nogle af de 17.000, som ikke er kommet ind på de videregående uddannelser, har nogle af de job, som lige præcis Brian skulle have. Derfor er det ikke rigtigt, at det ikke vil hjælpe fantastisk meget at øge muligheden for at komme ind på de videregående uddannelser.

Så til sidst: Jeg tror, at det, der har stødt mange mennesker i de sidste dage, er, når socialdemokratiske ministre har brugt formuleringer, som at nu er det slut med at gå og hygge sig på dagpenge, og hvis man vil hygge sig, må man gøre det i sin ferie. Jeg tror, der er utrolig mange folk, som har arbejdet et langt liv, som har betalt til en a-kasse, og som er klar til at gå i gang med at arbejde, der føler, at det er en måde at tale til dem på, som ikke lover godt for, hvad der ønskes i forhold til dagpengesystemet.